

Kázání
Williama Marriona Branham
"... ale ve dnech hlasu..." Zjev. 10:7

Slepý Bartimeus

Tucson, Arizona, USA
9. února 1959

Úvod

Neobyčejná služba Williama Branhamy byla odpovědí Ducha svatého na proroctví Písma z Malachiáše 4:5-6, Lukáše 17:30 a ze Zjevení 10:7. Tato celosvětová služba byla kulminačním bodem mnoha dalších proroctví z Bible a pokračováním Božího díla skrze Ducha svatého v tomto času konce. O této službě mluví Písmo, že připraví lidi na druhý příchod Ježíše Krista.

Modlíme se, aby se to tištěné Slovo stalo Životem ve tvém srdci, když budeš s modlitbou toto poselství číst.

Překlad anglického originálu je proveden jen s takovými nezbytnými zásahy do textu, které vyžaduje překlad mluveného slova do tisku, se snahou zachovat originální ráz prostého způsobu vyjadřování.

I když bylo pro přesnost překladu vynaloženo veškeré úsilí, přesto však je za nejvěrnější formu záznamu kázání bratra Branhamy považován audio záznam v anglickém jazyce.

Audio záznamy a tiskové verze více než 1100 kázání Williama Branhamy v mnoha jazycích jsou zdarma dostupné k stahování nebo k tisku na:

www.messagehub.info

Toto dílo může být rozmnožováno a rozšiřováno, pokud je kopírováno v nezkrácené formě, beze změn a zdarma.

Pro další informace a kontakt s věřícími v České republice navštivte:

www.vecernisvetlo.cz

způsobilo slabost Ježíše, jak to asi působí na mne, hříšníka spaseného milostí.

Paní, jestliže mne slyšíš, věříš mi, že jsem jeho prorok anebo služebník? Jestliže Bůh zná tvé srdce, a On zná, a ty si uvědomuješ, že se něco děje... Mezi mnou a tou ženou je světlo. Pro mne je to ten stejný Duch Svatý, který vedl izraelské děti pouští. To je Ten stejný, který po Svém vzkříšení poslal světlo, které zasáhlo Pavla na jeho cestě do Damašku. To je ten stejný Ježíš, který stál vedle ženy u studny.

³² Jestliže mi On řekne, co je ve tvém srdci, kvůli čemu jsi tady, něco, o čem víš, o čem já nic nevím, uvěříš, že to je Syn Boží? Něco se musí stát. Tato žena trpí nervozitou. Je to tak. Má rovněž cukrovku. To je "Tak praví Pán". A teď, aby to mohlo vidět obecnstvo, zamávej rukou, jestli je to pravda. Věříš, že ten Bůh, který znal Šimonovo jméno, zná tvé jméno a může mi říci, kdo jsi, uvěříš tomu? Pak, Marie, můžeš jít domů.

A teď vy v obecnstvu, věřte teď. Nyní se to pomazání nachází nad obecnstvem. Ten muž stojící právě tu, s potížemi se zády. V pořádku, věříš? Jestliže tomu věříš, můžeš to mít ...?... malý kamaráde, jen zamávej rukou. Ty ses modlil ...?... Říkal jsi: "Bože ať mne osloví." Jsi malé postavy, jako byl Zacheus, ale On věděl, že jsi zde. Jsi uzdraven.

³³ Hned za ním, sestupuje sláva Boží ...?... stojí tam s tuberkulózou. Jestli věříte, můžete být uzdraveni. Ježíš Kristus vás uzdravuje. Chci se zeptat... Chci se zeptat tohoto obecnstva, čeho se oni dotknuli? Oni se dotknuli Velekněze. On je ten stejný dnes. Amen.

Tato paní. Já ji neznám, ale Bůh ji zná. Jestli je to pravda, zvedni ruku. Jestli mi Bůh zjeví tajemství tvého srdce a tvé přání, něco o čem ty víš, a co já nevím, uvěříš v Syna Božího? Tato paní trpí nervozitou. A působí to na ni tak, že nemůže spát. (To souhlasí.) Je roztěkaná. Myslíš si, že jsem to uhodnul? Ne, přestaň takto uvažovat. Sleduj.

Tato žena má na srdci ještě někoho jiného a modlí se za něj. Jestliže mi to Bůh zjeví, uvěříte, že jsem jeho prorokem? Je to tvůj bratr. Tvůj bratr... Věříš, že On mi může ukázat jeho potíže? Cukrovka—cukrovka. To souhlasí. On není odsud. Žije na jiném ostrově: v Dominikánské republice. Buďte skutečně uctíví.

³⁴ Tato paní, která sedí rovnou tady, modlí se, má astma. Jestliže věříš... Řeknu vám, co ta paní ke které mluvím, je to katolička. Ona se modlí s růžencem. Povstaň. Přijímáš Ježíše? Zvedni své ruce. Tvé hříchy jsou ti odpustěny. Jdi svou cestou v pokoji. Aleluja! Jsi uzdravena.

Buďte uctíví. Hned vedle ní sedí, vidím ji, to tam stále visí. Je to žena. Ona trpí artritidou. To je... jmenuje se Marie. Věř a budeš uzdravena. Amen.

Tuto paní tady neznám. To souhlasí. Neznám tě. Jestli mi Bůh zjeví tvé potíže...

Slepý Bartimeus

¹ Je mi líto, že nemáme pro lidi dost míst k sezení. Ale budeme opravdu struční. Děkujeme vám za skvělou spolupráci. Chtěl bych využít tuto příležitost a říci této skupině kazatelů, že si opravdu vážím vaší skvělé spolupráce, moji bratři. Jak jsem již řekl, stalo se to poprvé, že tyto sbory zrušily svou nedělní večerní bohoslužbu. Opravdu vám za to děkuji. Necht' na vás všech spočine Boží požehnání.

A co se týče vás lidí z okolí, kteří nemáte vlastního sboru, doporučuji vám tyto muže, jako vaše domovské sbory. To jsou muži, kteří věří stejnému poselství, které káží já. Oni rovněž doopravdy bojují o víru jednou provždy danou svatým. Kdybych bydlel zde v Puerto Ricu, patřil bych k jedné z jejich církví, k té, ke které bych měl nejbliž.

² Chtěl bych rovněž využít tuto příležitost a poděkovat Křesťanským obchodníkům za zdejší pozvání. Nyní, doufám, že vaše pobočka poroste a že vykonáte nádherné věci pro Boží království, za kterým stojí vaše pobočka, to znamená, pomoci církvi sjednotit tělo Kristovo v jedno. Jestliže zde na tom místě je někdo z obchodníků, jenž ještě není členem zdejší pobočky, doporučuji je jako skvělé společenství, které se těší požehnáním Ježíše Krista, opravdoví křesťanští džentlmeni. Doporučil bych, abyste se k této pobočce připojili. Nemusíte patřit k žádné určité církvi nebo denominaci, oni pouze chtějí obecnství. A pro ty všechny, kdo byli během těchto shromáždění spaseni, vyhledejte si teď dobrý sbor; dejte se pokřtít a buďte členem toho sboru. Chci poděkovat Sally Olsonové za její vynikající spolupráci.

³ Dnes jsem měl příležitost promluvit si s několika Portorickými vězni. Chtěl bych říci toto, že toho vynikajícího ducha, kterého jsem našel mezi vámi lidé, ani vězení neubilo. I ve vězení oni jsou stejnými lidmi, milujícími, vlídnými. A když sestoupil Duch Boží, oni měli právě tolik radosti, jako máme my zde na tom místě. Kamkoliv postavíte svatého, tam přichází Bůh, On je tam s ním. Jeden se dostal do břicha velryby; Bůh přišel a byl s ním. Tři vešli do ohnivé pece, Bůh sestoupil a byl tam s nimi. Jeden byl vhozen do jámy lvové, Bůh šel s ním. Nemůžete ukrýt svatého před jeho Bohem.

⁴ Sally Olsonová, našel jsem pro ni ve svém srdci místo. Tehdy jsem to neviděl, ale nyní vidím její břemeno. Ač je ze Skandinávie, přece říká: "Bratře Branhamo, tito lidé jsou moji lidé." Oni ji milují. Není divu, tak milá osoba, trochu ...?... Onehdy večer, když jsem přiletěl na letiště, spatřil jsem ty roztomilé, malé portorické děti, bez táty a mámy a přišly ke mně, objímaly mne a líbaly. Ony mi někoho nahradily. Já mám rovněž děti. Víím, co to znamená být milován a milovat druhé. Necht' Bůh požehná těm maličkým ...?...

⁵ Drazí přátelé, kázal jsem k větším davům, ale nikdy jsem nekázal k tak milým lidem. Bude-li to vůle Boží a vaše přání, rád bych se někdy vrátil ...?... Děkuji. Udělám to. Když se cítím takto vítán, cítím, že mne Duch Svatý pošle. Děkuji vám. Děkuji. To něco působí v mém srdci.

Bratři mi zrovna řekli, že udělali pro mne sbírku. Přátelé, já jsem o to neprosil. Nikdy ve svém životě jsem nevzal sbírku. Ale nevím jak bych to teď mohl vrátit.

Slibuji vám, že to použiji pro šíření Kristova díla. Necht' vám Pán požehná a odplatí vám stonásobně.

Mohl bych k vám stěží promlouvat celou noc. A když se vrátím, pokusíme se vyhledat nějaké veliké místo, kde si každý bude moci sednout a zůstaneme potom zde dva nebo tři týdny. Děkuji. Jsem si jist, že Duch Svatý bude kolem toho mocně působit. Zatímco budeme v očekávání, že se sem vrátíme, řekněte všem, aby pořádali modlitební shromáždění. Modlitba je to, co mění věci. To je tajemstvím toho všeho—modlitba. Já takto trávím velkou část svého života, někdy celé týdny a týdny.

⁶ Nyní přejdeme rovnou do Pisem. Nerad začínám. Dnes večer cítím vzhledem k vám na svém srdci nějakou tíhu. Miluji vás ve svém srdci. To je pokorný duch. Kéž bych znal vaši řeč. Rád bych vám vyjádřil pouze své myšlenky. Ale modlím se, aby to za mě vyjádřil Duch Svatý. Míním to vážně.

Uvažuji teď o tom, že jsou tady někteří, a pokud bych se vrátil za šest měsíců, někteří zde již nebudou. Někteří budou scházet. V tak početném publiku je mnoho starých lidí a já tady již do té doby také nemusím být. Ale jestliže někdo odejde, není pochyb o tom, že to je naposledy, kdy se díváme jeden na druhého tak, jako dnes večer, až staneme v Jeho přítomnosti a uvidíme, kdo to je ten neviditelný uprostřed nás dnes večer.

⁷ Tedy, chci říci pastorům: bylo to takové veliké vypětí víry. Každého večera jsem se skoro zhroutil. Duch tak mocně působil skrze lidi. Jsem si jist, že potom, když odjedu, budou lidé po mnoho týdnů přicházet ke svým pastorům a vydávat svědectví o svém uzdravení. Tak to bude. A zapamatujte si, jestliže by tomu tak nebylo, pak bych byl falešným prorokem. Ale to je pravdivé. Je jich uzdravováno tolik, že jsem nemohl stihnout dosti rychle mluvit. Zřídka jsem něco takového ve shromážděních spatřil. A chci zde rovněž poděkovat svému skvělému tlumočnickovi. Víím, že on by to tímto způsobem nepřekládal. Měl jsem hodně tlumočnicků, ale je to velmi zřídka, že najdete tlumočníka naplněného Duchem Svatým, který do toho vejde a může to překládat přesně tak, jak to mluví Duch Svatý. A rovněž to poukazuje na toho stejného Ducha Svatého působícího mezi námi. Necht' ho Bůh požehná. A ať Bůh rovněž požehná tomu chlapci.

⁸ Tito lidé jsou tak pokorní, že jim musíte dovolit překládat jeden druhému. Bůh... Bůh přebývá v pokoře. A nyní k našemu textu. Chceme mluvit na téma "Slepý Bartimeus." Bartimeus.

Kdysi jsem četl příběh o slepém Bartimeovi. A v něm bylo řečeno asi toto, že on byl slepý po mnoho let od svého mládí. A byl žebrákem, jak praví Písmo. A měl manželku a malé děvčátko. Tomu děvčátku bylo asi dvanáct let. A nikdy nespátřil její tvář.

⁹ A v těch dnech bylo hodně žebráků. A lidé, obchodníci a turisté chodili do práce ráno. Oni měli ve zvyku... Oni jim házeli mince z toho, co ten den ušetřili. A jestliže tito (žebráci) neměli něco, čím by mohli upoutat pozornost procházejících, nedostali tedy nic.

A bylo nám řečeno, že slepý Bartimeus měl dvě hrdličky, které dělaly kotrmelce.

"Co si myslíte, uslyší mne?"

"Jen se modlete, pane."

A Bartimeus začal křičet: "Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou." Bezvýznamný člověk, otrhaný, chudý, slepý. Ale on křičel: "Synu Davidův, smiluj se nade mnou."

²⁸ Inu, Ježíš nemohl slyšet jeho hlas, byl asi sto nebo dvě stě metrů od něho a lidé křičeli. On je neposlouchal; oni ho obtěžovali. A On uvažoval o Jeruzalému. Ale víra toho slepého žebráka Ho zastavila a On se otočil. Co se děje? Řekl: "Přiveďte ho sem." Co se stalo? Ten bezvýznamný žebrák zastavil Ježíše na jeho cestě do Jeruzaléma. Tvoje víra může dnes večer učinit totéž. On se otočil a začal se rozhlížet. Řekl: "Přiveďte ho sem." Co se stalo? Bůh se postaral o Beránka, pro slepé Bartimeovy oči.

Tentýž Beránek je dnes večer připraven pro každou osobu zde a všude. On jde kolem. Necht' Ho tvoje víra zastaví ...?... křik tvého srdce: "Ó, Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou. To je poslední večer z těch shromáždění, smiluj se nade mnou." On se zastaví a učiní totéž, co učinil tehdy, protože On je Božím připraveným Beránkem pro všechny tvoje potřeby.

²⁹ Skloňme všude naše hlavy a tiše se modleme. Moji drazí přátelé, u vědomí, že za několik minut se budeme loučit, a s některými z vás se už nikdy neuvidím, dokud se neshledáme u Jeho nohou. Chci se vás něco zeptat z hloubi svého srdce. Ty, jenž Ho neznáš jako svého Spasitele, ještě nevíš, že On je Beránkem připraveným pro tebe, zatímco jste sklonili hlavy, neřekl bys toto: "Bratře Branham, modli se za mne." Věřím, že Bůh vyslyší tvou modlitbu. A co se týče Boha, pozvednu svou ruku a řeknu: "Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou." Pozvedněte teď své ruce, mějte vaše hlavy skloněné, v celém obecenstvu, ti kteří si přejí ...?... Bůh ti žehnej. Mějte vaše ruce pozvednuty, všude dokola. Ježíš se kvůli tobě dnes večer zastaví, jestliže chceš otevřít oči, tvé duchovní oči, pozvedni svou ruku. Bůh ti žehnej.

³⁰ Nyní se modleme. O, Pane, jako v minulosti napsala slepá Fanny Crosby: "Neomíjej mne, laskavý Spasiteli, slyš mé pokorné lkaní. Když voláš jiné, nepomiň mne. Ty prameni mé útěchy, více než život můj, koho kromě Tebe mám na zemi? Koho v nebi, kromě Tebe?"

Ó, Ježíši, dotkni se každého srdce, které má zvednutou ruku a odpusť jim každou nevíru, kterou měli. Prosím, aby ten velký Duch Svatý sestoupil právě teď a působil na jejich srdcích, naplnil je mocí - mocí víry, aby Tebe mohli zastavit ve svých potřebách, dokud budou putovat po té zemi. Přijmi je do svého Království. Je to napsáno ve tvém Slově. A Pane, Tvé Slovo je pravdivé. "Kdo slyší Slova má a věří tomu, kdo mne poslal, má věčný život."

³¹ Chci promluvit k této ženě... (prázdné místo na pásku.) Obvykle v mém shromáždění promlouvají uváděči. Já přicházím přímo z pokoje rovnou do modlitební řady. Když promlouvám takto, je to pod jiným pomazáním, tentýž Duch, ale vidíte, když kázete, přijímáte něco od Ducha Svatého. Ale když se to dělá takto, je třeba něco dát, a to odnímá něco života od tebe. Jestliže jedno vidění

udatný a mocný válečník vytasil svůj meč a zvolal: “Jsi náš, nebo náš nepřítel?” A ten muž odpověděl: “Nikoliv. Ale jsem velitel Hospodinových zástupů.” Jozue hodil na zem svůj meč a sundal si svůj klobouk, odhodil svůj štít. Neuvědomoval si, že tentýž velitel byl od něho vzdálen sto metrů a vycházel z města. Ó, aleluja! Ten stejný velitel Hospodinových zástupů je nyní právě zde, ten samý.

²⁵ A uslyšel hluk, lidé křičeli. Jeden říkal to, druhý něco jiného. Slyšel někoho volat: “Hosana Králi.” A jiní zase: “Pryč s tím fanatikem. Pryč s ním z našeho města.”

A tak slepý Bartimeus byl zvědav, co ten rozruch znamená. Pak uslyšel další hlas, který říkal: “Ty, který můžeš křísit mrtvé, ty který jsi řekl, že jsi vzkřísil muže jménem Lazar, pojď sem, máme plný hřbitov, pokus se někoho z nich vzkřísit.” Ó, oni kritizují v každém věku.

²⁶ Ale před zástupem kráčel malý chatrně vyhlížející muž, svou tvář upřenou k Jeruzalému. On tam šel zemřít za hříchy toho světa. A celá tíha každého hříchu byla na Ném. On nevnímal jejich výkřiky. A oni po něm házeli přezralým ovocem a nepochybně si z něj tropili žerty. “Ukaž mi, jak někoho uzdravuješ.”

A slepý Bartimeus poznal hlas toho kněze, který s ním mluvil. A tak byl zvědav, co se to děje. A tak začal volat: “Co se děje?” A někdo řekl: “Sedni si. Uhni z cesty.” A strčili do něho, a ten starý chlapík upadl. A volal: “Řekněte mi někdo, kvůli čemu je zde takový povyk?”

²⁷ Za chvíli nějaká opravdu hodná žena se posadila. Řekla: “Och, ty ubožáku, co si přeješ?”

“Chci se dozvědět, paní, proč je tady ten povyk?”

Ó,” řekla, “Vy nevíte, že zde prochází Ježíš z Nazaretu, ten prorok z Galileje?”

“Ne, nikdy jsem o něm neslyšel.”

“Ó, pane, vy jste Izraelita? A neznáte Písma? Já jsem stoupenkyní Ježíše z Nazaretu.”

“Jsou všichni jeho stoupenci taková laskavá jako vy?” Jistěže ano. Prokazují laskavost a vlídnost. Pak řekl: “A co ten prorok?” Když on řekl: “Víš, Mojžíš ...”

Ona řekla: “Mojžíš řekl, že Hospodin náš Bůh vzbudí Boha - proroka. Chápeš?”

“Ó,” on řekl, “je to On, ten Syn Davidův?”

“Ano.”

Řekl: “Jak to poznám?”

“Ó,” řekla, “počkejte ještě chvíli. Oni dnes ráno měli snídani ve městě, připravili Mu snídani. Znal jste toho celníka, který se jmenuje Zacheus?”

“Ano, vzpomínám si na něho.”

“On vyšplhal na strom a schoval se mezi listy. Řekl: ‘Jestliže On je prorok, ani prorok by mě tady nahoře neměl najít.’ A tak seděl na stromě a kolem procházel Ježíš, zastavil se pod tím stromem, pohleděl nahoru, a řekl: ‘Zachee, pojď dolů’.”

“Ó, pak je to prorok.” To je stále prorok. “Ó,” řekl, “nuže a kde on teď je?”

“Ó, On je nedaleko odsud na cestě.”

A tím upoutávaly pozornost procházejících lidí.

¹⁰ A jednou v noci jeho manželka onemocněla. Poslali pro lékaře. Lékař řekl: “Nemohu pro Imaeus nic udělat, ona zemře.” A tak on vyšel ven po hmatu kolem domu a plakal: “Jahve, co já si bez ní počnu. Slibuji ti, že když ji ponecháš naživu, zítra ti přinesu za obět' své malé hrdličky.” A ta žena se uzdravila a on je obětoval. Záhy... Zanedlouho onemocněla jeho malé děvčátko. On šel modlit se za ni. Neměl co by obětoval, kromě svého beránka.

¹¹ Nuže, nepochybuji o tom, že jste viděli psy vodit slepé lidi. Ale tehdy vodil slepé lidi beránek. A Bartimeus měl beránka, který ho vodil dolů k bráně Jericha, kde žebрал. A tak jeho děvčátko se uzdravilo a on šel obětovat svého beránka. A když vstupoval do chrámu, kněz řekl: “Kam jdeš Bartimee?”

On řekl: “Jdu obětovat svého beránka. Slíbil jsem Bohu, že to udělám.”

Kněz řekl: “Ó, Bartimee, to nemůžeš udělat. Dám ti peníze a kup si obětního beránka.”

Řekl: “Ne knězi, já jsem neslíbil Bohu nějakého beránka, ale slíbil jsem mu tohoto beránka.”

A kněz řekl: “Bartimee, to nemůžeš udělat, ten beránek, to jsou tvoje oči.”

On řekl: “To je pravda, knězi. Ale jestliže Bartimeus dodrží Bohu svůj slib, Bůh se postará o beránka pro Bartimeovy oči.” Amen.

¹² Muselo být chladné ráno. Celou noc se mu zdálo, že opět vidí. A k bráně přišel pozdě. Všichni obchodníci už vešli do města. A turistů bylo v těchto dnech poskrovnu, tak co teď? Nedostal od nikoho nic. Jak si teď pořídí něco k snědku? Naslouchal, ale neslyšel nikoho.

A tak zaujal své místo vedle brány. Hmatal kolem dokola, dokud nenašel veliký kámen, který spadl dolů, když Bůh otřásl hradbami Jericha. Bylo chladné ráno. Posadil se na výsluní a seděl. A začal přemýšlet o tom, co se mu v noci zdálo. Ó, jak nádherný sen. Zdálo se mu, že vidí. A sklonil svou hlavu a začal přemýšlet o uplynulých letech, kdy byl chlapcem. Všichni se do těch časů rádi vracíme a přemítáme si scény z dětství.

¹³ A on začal vzpomínat na to, jak byl malým chlapcem, a jak pobíhal po těch pahorcích, jako malý sedmi, či osmi letý židovský chlapec, jak rád trhal ty malé žluté květiny na břehu Jordánu. A to nádherné horské kvítí Palestiny, jak nádherně byl vybarveny, a jak jeho malé tmavé oči hledávaly na tyto květiny, a jak mohl pozorovat krásnou oblohu, veliká bílá oblaka. Ale nyní jen sama tma, po mnoho a mnoho let.

Pak si také vzpomněl, jak byl šťastný, když ho jeho židovská maminka volala v poledne k obědu. A když poobědvali, ona ho vzala do náruče, vyšla na verandu a kolébala ho k polednímu spánku. Odhrnula jeho tmavé vlasy a pohládila ho po tvářích a jak jeho oči viděly její krásnou tvář. Jeho maminka, ó, jak si na ni vzpomínal.

¹⁴ Vzpomínal si rovněž, že mu vyprávěla biblické příběhy. To je dobré, aby matky vyprávěly svým dětem tyto věci. “Vychovávej dítě jak se patří a když

dospěje, neodejde od tebe.” Tak praví Písmo. Ona jej kolébala a vyprávěla mu o tom velikém Jahve.

A jeden příběh obzvlášť miloval. To bylo o časech proroka Eliáše. Rád přemýšlel o tom velikém, mocném prorokovi a Sunamitské ženě. Jak tato žena byla dobrou ženou. I když byla Sunamitka, ona věděla, že ten prorok byl mužem Božím. A ona mu ráda dělala laskavosti. A tak jednoho dne přiměla svého muže, aby mu postavili světničku, aby se během svého putování mohl v této světničce postavené vedle jejich domu, zastavit.

¹⁵ A když jednou se svým služebníkem šel kolem a spatřil, jak ušlechtil se k němu zachovali, chtěl pro ni udělat něco dobrého. A shledali, že ona nemá děti. A maminka odhrla vlásy malého Bartimee dozadu a řekla: “Bartimee, každá maminka chce chlapce takového jako jsi ty.”

A tak si prorok pomyslel, že by to byla ta nejhezčí věc, která by se stala pro tuto milou ženu, neboť ona by jej vychovala pro Hospodina. A tak se za tuto ženu modlil a narodil se jí tento malý chlapec.

¹⁶ A když mu bylo asi dvanáct let, byl jednou s tatínkem na poli v čase žně a musel mít úžeh. Řekl: “Ó, moje hlava, moje hlava.” A sluha ho vzal k mamince. Ona ho držela na klíně a on byl čím dál tím více nemocen. A nervalo dlouho a vydechl naposledy. Byl mrtvý.

A pohled, co ta matka udělala. Ona ho nepoložila do jeho postýlky; ani ho nepoložila na svou postel. Ale obešla dům a položila ho na prorokovu postel. To bylo vhodné místo, kam ho položit.

A pak řekla manželovi; oni všichni plakali. Ona řekla: “Osedlej mula a jed’. Nezastavuj se. Jedu tam do hor, do jeskyně, kde bydlí prorok.”

Ó, její manžel řekl: “To není teď vhodné.” Ona řekla: “Všechno je v pořádku.” A jela hledat Božího muže, který mohl vyslovit požehnání, mohl vyřknout proroctví, a říci jim čas, kdy se dítě narodí. Jistě, jestliže Bůh mohl dítě dát, může říci, proč dítě vzal. Amen.

¹⁷ Potom ji nalézáme, jak přichází k prorokovi. Prorok pohleděl a spatřil ji přicházet. Inu, Bůh neřekne vždycky všechno svému prorokovi; řekne mu pouze to, co chce, aby věděl. Bůh neřekl Eliášovi, že to dítě zemřelo. Hle, co on řekl: “Tady přichází ta Sunamitka, v hořkosti je duše její, a Bůh to přede mnou zatajil.” Zeptal se jí: “Dobře-li se máš? Dobře-li se má muž tvůj? Dobře-li se má syn?”

Poslyšte, co ona na to řekla: “Všechno je v pořádku.” Její dítě bylo mrtvé, manžel byl zoufalý a její srdce zlomené. Ale všechno je v pořádku. Proč? Ona se nachází v přítomnosti Božího zástupce. Věděla, že něco se musí stát. To se mi líbí. Ona poklekla u jeho nohou a začala mu vyprávět.

¹⁸ On řekl Gézimu, svému služebníkov: “Vezmi mou hůl a jdi k dítěti. A když tě někdo bude chtít zastavit, nezastavuj se. Jdi.” To je poselství.

To je to poselství pro kazatele dnes. Nezastavuj se kvůli společenským večírkům, a tak dále, podvodnickým hrám v církvi, tancovačkám. Poselství je naléhavé. Lidé jsou mrtví v hříších a přestoupeních. Nemáme čas se přit o teologii: “Jestli jsi metodista, baptista, či katolík.” Na tom nezáleží. Vezmi to

poselství. Nuže, myslím si, že z toho místa Pavel vzal kladení kapesníků na lidi, neboť jsem přesvědčen, že Pavel byl fundamentalista. A vidíte, Eliáš věděl, že Bůh byl v něm a vše, čeho se dotknul, bylo požehnané. Kdyby mohl přimět tu ženu, aby tomu uvěřila...

¹⁹ Ale víra ženy nespočívala v té holi, nýbrž věřila v proroka. Hůl mohla fungovat, když tam prorok nebyl. Ale prorok tam tehdy byl. A ona pak řekla: “Žít’ jest Hospodin Bůh tvůj a žít’ jest duše tvá, žeť se tebe nespustím.” To se mi líbí. Držte se svého přesvědčení. To musíme učinit dnes, je to před námi, ten zástupce Boží na zemi—Duch Svátý.

Nuže, Bůh dává zaslíbení. Jen se přidrž Ducha Božího a neboj se. “Já se nehodlám pustit. Budu se držet Tvého Slova, Pane. Nepustím se.”

²⁰ Eliáš věděl, že jediný způsob, jak se jí zbavit bylo jít s ní. A tak si přepásal bedra a vešel do domu. Potkal svého služebníka vracejícího se zpět ...?... Eliáš vstoupil do pokoje, zavřel dveře, nevěřící nechal venku, chodil po pokoji sem a tam, dokud na něj nesestoupil Duch. Pak přistoupil, položil své tělo na dítě, dítě sedmkrát kýchlo a vyskočilo mu na klín.

²¹ Ó, jak on miloval tento malý příběh. Ó, on si pomyslel: “Kéž bych žil v té době. Přiměl bych proroka, aby se pomodlil za moje slepé oči.”

Najednou uslyšel, jak někdo přichází. To byla kopyta malého mezka. A slyší, jak někdo blízko něho běží. Popadl svůj otrhaný kabát, oblékl si ho a vykročil. “Smiluj se. Dej mi nějaký peníz. Dnes jsem ještě žádný nedostal. Mám doma malé hladovějící děvčátko, mám doma hladovějící ženu. Prosim, pomoz mi.”

²² Najednou slyší hlas: “Běž mi z cesty, ty slepý žebráku. Dnes nemám čas na slepé žebráky. Jsem Hospodinův služebník a jsem vůdcem kazatelského sdružení Jeruzalému. Dozvěděl jsem se, že zde, tímto městem prochází ten fanatický prorok z Galileje. A sdružení z Jericha mne sem zavolalo. Budeme mít schůzi. Budeme dohlížet na to, aby zde nemohl učinit žádné uzdravení. Jdeme mu to překazít. Pryč z cesty. Musím dál.” A zmizeli.

Slepý Bartimeus nevidomě chmatl, hledal svou cestu zpět ke svému kameni. Slunce již pokročilo dál, a tak už tam byl stín. Posunul se, vyhledal si jiný kámen na slunci, usedl a pokračoval ve svém snění. Řekl: “Když si jen pomyslím, že tentýž prorok Eliáš a Elizeus šli tou stejnou cestou zde, ruku v ruce, šli k Jordánu; a udeřil svým pláštěm o vodu a přešli na druhou stranu. A jeden z nich udeřil znovu a vrátil se zpět. Jordán vyschl.

²³ Uvažoval o tom: “Přešli asi sto metrů opodál od místa, kde sedím. Kdybych tehdy žil, běžel bych tam a řekl: ‘Ó, Boží proroci, modlete se za mne.’ A oni by se pomodlili a moje slepé oči by byly otevřeny. Ale běda, kněz řekl: ‘Dny zázraků pominuly. Uzdravení už dnes neexistuje, neexistují už ani proroci. Tyto dny pominuly.’” Pak si vzpomněl, jak mu maminka vyprávěla, jak pět set metrů od místa, na kterém seděl, ten veliký Jozue mocí Boží otevřel Jordán a uvedl do země svůj lid. Co se stalo s tím velikým Jahvem?

²⁴ Pak si vzpomněl, jak jednou odpoledne Jozue obcházel tyto hradby. A spatřil nějakého muže, který tam stál. Měl vytasený meč. Šel naproti Jozuovi. Jozue, ten